

Morten Østergaard (RV):

Når man laver et beslutningsforslag og fremsætter det i Folketinget, er det selvfølgelig altid med det lønlige håb, at det bliver vedtaget. Når man kigger på, hvor mange beslutningsforslag der bliver vedtaget, så kan man sige, at så var det måske spild af tid at gøre øvelsen. Men jeg synes, at den her debat viser, at det er det her på ingen måde. Det har taget nogle år og nogle genfremsættelser at komme hertil, hvor vi er i dag, men vi er kommet dertil, hvor regeringen har skiftet holdning og nu er parat til at indskrive tvangsægteskaber i straffeloven.

Så er der uenighed om, hvordan man gør det på den mest effektive og juridisk mest håndterbare måde, og den diskussion er vi meget villige til at indgå i. Men jeg synes, at det helt overordnede er, at vi er glade for at have fremsat det her beslutningsforslag, og at det nu fører til, at vi står her og kan sige, at inden for en overskuelig fremtid vil det fremgå klart af straffeloven, at tvangsægteskaber ikke accepteres på nogen måder i Danmark. Vi tror, at det har en effekt, og glæder os til arbejdet med lovforslaget, når det kommer.

Derfor vil jeg også kvittere for justitsministerens indlæg og sige, at den skærpelse, som der er lagt op til, og som ikke mindst nu med ministerens egne ord fra Berlingske Tidende bliver lagt frem for at holdningspåvirke, synes vi er en udmærket model. For vi tror også, at det kan lade sig gøre at holdningspåvirke, vi tror, at der er en signalværdi. Og det er ikke noget, vi sådan har gået i vores egen uvidenhed, som jeg tror hr. Jesper Langballe måske ville tro, og regnet ud. Nej, det er noget, som vi forstår på de mennesker, der har med det at gøre. Der vil bestemt være noget at kunne bruge en sådan paragraf til.

Jeg vil også godt kvittere for, at vi kan få en diskussion om, hvordan vi løser problemet med jurisdiktion og de grænseoverskridende tvangsægteskaber. Det vil vi kigge nærmere på under den udvalgsbehandling, vi skal have, og som måske kan føre frem til en beretning eller andet.

Jeg vil også lige nævne her, at når man så kommer til, at lovforslaget bliver gennemført, synes vi, at det vil være klogt der at følge op med hensyn til dommerstanden, således at man der får et kursus, eller hvad man nu vil kalde det, i, hvordan den nye paragraf skal anvendes, for det er jo altså noget, hvor det har vist sig at være meget vanskeligt at nå til en domfældelse, og det kan jo være rart ligesom at være i øjenhøjde med det.

KI. 20.00

Jeg vil så også sige, at når ministeren så ikke er så vild med de formuleringer, der ligger i beslutningsforslaget, er det jo noget af det, som kan skabe lidt forvirring. Når man har det synspunkt, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har om, at tvangsægteskaber er forbudt i forvejen, synes jeg, det kan være godt lige at starte med at kigge på den paragraf, som forbyder tvangsægteskaber, og det er § 260, stk. 1, nr. 1, i straffeloven, hvor der står:

»... ved vold eller ved trussel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller at åbenbare privatlivet tilhørende forhold tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, ...«

Det, der altså i dag er strafbart, er, hvis man tvinger nogle andre til at gøre, tåle eller undlade noget. Og der må vi sige, at det måske også er en relativt bred formulering, som altså åbenbart også rummer tvangsægteskaber. Og det er klart, at der så er en lang praksis for, hvordan den skal forstås i virkelighedens verden og omsættes til retspraksis.

Når vi har valgt at formulere os, som vi har, nemlig med begrebet at presse, som det fremgår af forslaget, er det, fordi det her jo er et område, hvor det kan være væsentligt at tage en diskussion af, hvordan vi forstår tvangsægteskaber, og hvordan det står i forhold til det her med at gøre, tåle eller undlade noget. Og hvis vi kan komme dertil, at vi får det klart defineret, og at det kan hjælpe anklagemyndigheden til at føre sager frem, hvor gerningsmændene bliver stillet til ansvar, så får vi ikke bare en signalmæssig effekt, så får vi også en retssikkerhedsmæssig og retspolitisk effekt, som bestemt er værd at tage med.

Så vil ministeren ikke bruge EU til at prøve at fremme de her regler i andre lande, selv om det så åbenbart ville være en fordel i kampen mod tvangsægteskaber, at alle havde den type regler. Det er jo sådan med den nuværende regering, at den giver indtryk af at være meget optaget af internationalt samarbejde og ikke mindst i EU, men lige præcis når det kommer til det område, vi taler om her, udlændingepolitik og integration, så mener man ikke, at et internationalt samarbejde kan anvendes til noget som helst. Dog bryster man sig gerne af, hvis andre lande på den ene eller den anden vis giver udtryk for at lade sig inspirere af danske forhold.